

Publicerad 2009-06-12 00:33 av Sjöholm

Vet inte hur jag ska kunna beskriva detta, den bara kom in i mitt huvud och jag börja skriva.

Det är dock om ett av många olika farväl inom kärleken.

Ensamhetens mörker

Jag ser in i dina ögon.

Jag kan inte råföra det, men jag kan inte dra ifrån blicken.

Dina ögon har förtrollat mig.

Dom har kastat en förtrollning över mig.

Du vet att du har hela mig i din makt.

Du kan göra vad du vill.

Du kan hota mig,

du kan slå mig,

du kan misshandla mig,

du kan våldta mig,

men jag skulle fortfarande vara i din makt.

Jag vet inte hur jag ska ta mig ifrån förtrollningen.

Du ser på mig.

Du smeker mig lätt på kinden.

Jag förstår att allt är över.

Allting är över.

Du viker bort med din blick.

Du släpper min hand som du höll i och sen vänder du hela din kropp bort ifrån min.

Allt går så sakta,

som slowmotion.

Jag känner hur en av många tårar börja vandra ner för kinden.

Nu är allt slut!

Ingenting finns kvar.

Det är inte längre oss,

det är bara jag kvar nu.

Jag är kvar i ensamhetens mörker...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sjöholm med Poeter.se id #26351 innehar upphovsrätten